

**UCHWAŁA NR XXV/175/12
RADY MIEJSKIEJ W MOSINIE**

z dnia 29 marca 2012 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi
na uchwałę nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 34 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), Rada Miejska w Mosinie uchwala, co następuje:

- § 1. Upoważnia się radcę prawnego Urzędu Miejskiego w Mosinie p. Zygmunta Kmiecika do przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Wielkopolskiego Parku Narodowego, z siedzibą w Jeziorach, z dnia 22 marca 2012 r. na uchwałę nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę oraz do reprezentowania Rady Miejskiej w Mosinie w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu i Naczelnym Sądem Administracyjnym.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Mosina.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICĄCY RADY

Waldemar Waligórski

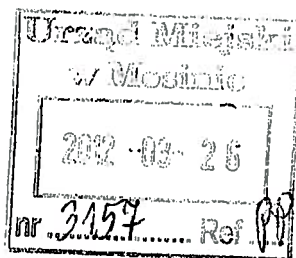
Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2012 r. wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Mosinie skarga Wielkopolskiego Parku Narodowego, 62-050 Mosina, Jeziory 1, z dnia 22 marca 2012 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, na uchwałę nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina. W myśl art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), organ, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi, przekazuje ją sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia. W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Waldemar Waligórski

4) Wielkopolski Park Narodowy
Jeziory, 62-050 Mosina
tel. (61) 8982300, fax 8982501
NIP 777 32 23 298, ident. 391897774



Jeziory, 22 marca 2012 roku

Zn. spr. TU-AR-0-03/69-3/09-12

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
W Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

za pośrednictwem

**Burmistrza Gminy Mosina / Przewodniczącego
Rady Miejskiej w Mosinie**

SKARGA

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) wnoszę skargę na uchwałę LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 roku w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Jako, że uchwała została przyjęta z rażącym naruszeniem prawa wnoszę o jej unieważnienie.

Uzasadnienie

1. Dnia 25 lutego 2010 roku Rada Miejska w Mosinie podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina, który swoimi ustaleniami narusza interes prawny Wielkopolskiego Parku Narodowego powołanego przez Ministra Środowiska do prowadzenia działań ochronnych w ekosystemach parku narodowego w celu zachowania różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajo-
brazowych, przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody oraz od-
tworzenia zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin, siedlisk zwierząt
lub siedlisk grzybów. Obowiązek ten wynika wprost z art. 8 ust. 2 i art. 8b ust. 1 pkt. 1
ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 roku Nr 151,
poz. 1220 z późn. zm.). Ustalenia przedmiotowego studium uwarunkowań i kierun-
ków zagospodarowania przestrzennego dotyczą terenów będących w zarządzie Wiel-
kopolskiego Parku Narodowego jak też znajdujących się w jego otulinie. Szczególnie
niekorzystne przyrodniczo ustalenia dotyczą terenów przy jeziorze Łódzko-
Dymaczewskim w miejscowości Dymaczewo Nowe.

W operacie zagospodarowania przestrzennego nieaktualnego pod względem prawnym ale nadal poprawnego merytorycznie Planu ochrony WPN na lata 1999-2018, w związku z ujęciem Wielkopolskiego Parku Narodowego w sieci ECONET, wskazano potrzebę ochrony rynny jeziora Łódzko-Dymaczewskiego przed nadmierną zabudową lub innymi formami intensywnego zainwestowania. Ponadto tereny te wskazywane były jako lokalny łącznik ekologiczny powiązany z korytarzem ekologicznym Kanału Mosińskiego oznaczonego jako 1r o znaczeniu regionalnym. W ostatnich latach dochodzi tutaj do intensywnego rozwoju nielegalnej zabudowy letniskowej i związanego z tym pogarszania się stanu ochrony ekosystemu jeziora Łódzko-Dymaczewskiego oraz znaczącego ograniczenia swobody przemieszczania się organizmów. W związku z dużą presją rekreacyjną dochodzi w tym rejonie do wznoszenia różnego rodzaju altanek, domków letniskowych oraz płoszenia ptactwa, niszczenia roślinności nadbrzeżnej i ogólnego zaśmiecania terenu.

Nadmiernie rozwinięte nad brzegami jezior, budownictwo rekreacyjne jest wymieniane w standardowym formularzu danych (pkt. 4.3. SDF) jako jedno z głównych zagrożeń dla pokrywającego się z terenem Parku, obszaru Natura 2000 Ostoja Wielkopolska PLH 300010. W świetle przepisów Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151 poz. 1220 j.t.) dalej jako „Ustawa”, ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przedłożonego do uzgodnienia Dyrektorowi Parku są niemożliwe do zaakceptowania, gdyż nie gwarantują likwidacji nielegalnej zabudowy rekreacyjnej w bezpośrednim otoczeniu Jeziora Łódzko – Dymaczewskiego a dodatkowo zakładają kilkukrotne zwiększanie powierzchni obszaru zabudowy w zlewni jeziornej na terenie, który dla ochrony ekosystemu jeziora eutroficznego, będącego jednocześnie siedliskiem Natura 2000 w rozumieniu art. 5 ust. 17a Ustawy oraz zgodnie z ewidencją gruntów, powinien pozostać jako obszar użytkowany rolniczo wolny od zabudowy. Ustalenia przedmiotowego studium, dopuszczające zabudowę zlewni jeziora, poprzez lokowanie zabudowy letniskowej i zabudowy jednorodzinnej, stanowią zagrożenie zewnętrzne dla przyrody Parku, w rozumieniu art. 5 ust. 29 Ustawy. Jezioro Łódzko-Dymaczewskie jest ekosystemem istotnym dla przyrody Wielkopolskiego Parku Narodowego, troska o utrzymanie jego właściwego stanu ochrony w rozumieniu art. 5 ust. 24 Ustawy, jest obowiązkiem i celem Parku wynikającym z treści art. 8 Ustawy oraz zgodnie z art. 4 Ustawy, jest także obowiązkiem urzędu gminy będącym organem administracji publicznej.

2. W dniu 3 stycznia 2012 roku wezwaliśmy organ do usunięcia naruszenia interesu prawnego (*potwierdzenie odbioru w dniu 10.01.2012 r.*), na które do dzisiaj nie otrzymaliśmy odpowiedzi. Termin załatwienia sprawy określony w art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego został przekroczony. Nic nam nie wiadomo, aby ta sprawa należała do szczególnie skomplikowanej, dla której termin byłby dwukrotnie dłuższy. Nie otrzymaliśmy od organu żadnego zawiadomienia podającego przyczyny zwłoki i wskazującego nowy termin załatwienia sprawy, o którym mowa w art. 36 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

W wezwaniu skierowanym do organu wzywanego do usunięcia naruszenia interesu prawnego poruszono zagadnienia mówiące o kolizji kreowania tym dokumentem polityki przestrzennej gminy terenu Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otuliny naruszającej cele i zadania określone w art. 8 ust. 2 i art. 8b ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. W wezwaniu Dyrektor WPN stwierdził, że kreowanie polityki przestrzennej gminy poprzez wprowadzenie w studium, dokumencie, którego ustalenia są wiążące dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, funkcji kolidujących z celami ochronnymi Wielkopolskiego Parku Narodowego narusza jego interes prawny. Burmistrz Gminy Mosina, jako organ opracowujący studium, oraz Rada Miejska w Mosinie, jako organ przyjmujący ten dokument, na terenie otuliny Parku bezpośrednio przy jeziorze Łódzko-Dymaczewskim leżącego już w WPN wprowadza zabudowę mieszkaniową, letniskową i usługową oraz na gruntach będących w trwałym zarządzie Parku parkingi leśne, urządzenia leśne, urządzenia turystyczne oraz ścieżki pieszo-rowerowe, które w tym miejscu nie służą celom ochronnym Parku.

3. Zgodnie z art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody projekt studium został negatywnie uzgodniony przez Dyrektora WPN w zakresie ustaleń tego studium mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody Parku Narodowego. Stanowiska tego Burmistrz Gminy Mosina nie uwzględnił w ustaleniach uchwalonego przez Radę Miejską studium. Burmistrz uzasadnia to tym, iż postanowienie w sprawie nieuzgodnienia projektu studium wpłynęło po terminie przywołując tutaj 14 dniowy termin określony w art. 89 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.). W treści pisma z dnia 7 sierpnia 2009 roku skierowanego do Dyrektora WPN Burmistrza Gminy Mosina nie określił terminu do uzgodnienia. W tym miejscu należy wyraźnie zaznaczyć, że termin dokonania uzgodnienia określa art. 25 ust. 1 ustawy

z dnia 23 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), który jest przepisem szczególnym zarówno w stosunku do art. 106 ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego jak i przepisu art. 89 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie ze stanowiskiem doktryny vide: Tomasz Bakowski – komentarz do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2009 r., znak: PP.MS.7320-4/07 Burmistrz zwrócił się do Dyrektora Parku o uzgodnienie projektu omawianego Studium w zakresie swojej własności rzeczowej. Pismo wpłynęło do Dyrektora Parku w dniu 10 sierpnia 2009 r., vide pieczęćka na dokumencie określająca termin otrzymania pisma. Negatywne stanowisko Dyrektora Parku odnośnie Studium, przedstawione zostało w poprawnie opracowanym postanowieniu z określoną podstawą prawną, wskazanymi warunkami uzgodnienia projektu studium, datowanym na dzień 28 sierpnia 2009 r., znak: Tu-PK-0-03/69/09. Zgodnie z aktami sprawy postanowienie zostało nadane w dniu 28 sierpnia 2009 r., vide data na stemplu pocztowym określającym termin nadania postanowienia. Tak więc negatywne stanowisko Dyrektora Parku odnośnie projektu studium zostało przekazane zgodnie z terminem określonym w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Oznacza to, że uchwalenie Studium uchwałą LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r. nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa.

4. Projektu studium nie uzgodnił również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu określając jednocześnie warunki uzgodnienia – vide postanowienie RDOŚ z 30 kwietnia 2009 roku zn.spr. RDOŚ-30-PN.I-6638-4/08/dg. W postanowieniu tym RDOŚ wyraźnie zaznaczył, że *„Z uwagi na położenie terenu objętego studium w Wielkopolskim Parku narodowym oraz jego otulinie, projekt Studium wymaga ponownego uzgodnienia z Dyrektorem Wielkopolskiego Parku Narodowego, zgodnie z art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 ze zmianami). Projektowane jest przeznaczenie terenów położonych na terenie Wielkopolskiego Parku Narodowego, którego granica pokrywa się ze specjalnym obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 PLH300010 Ostoja Wielkopolska oraz obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 PLB300017 Ostoja Rogalińska, na cele turystyczne i rekreacyjne – tzw. „Glinianek” oraz planowana jest zmiana zagospodarowania dwóch innych fragmentów Parku – między innymi sanatorium w Ludwikowie”*. Ostateczny projekt studium został przedstawiony jedynie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu i uzgodniony 23 września 2009 roku – vide pismo zn.spr. RDOŚ-30-PN.I.6638-4/08/dg. Projekt taki nigdy nie został przedsta-

wiony do ponownego uzgodnienia Dyrektorowi Wielkopolskiego Parku Narodowego, uchwalając tym samym dokument z rażącym naruszeniem prawa. Stanowisko to potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 18 lutego 2009 roku II SA/Rz 784/08 – *Uchwalenie przez radę gminy planu zagospodarowania przestrzennego bez dokonania wymaganego uzgodnienia stanowi istotne naruszenia prawa*. Analogicznie stanowisko to znajduje zastosowanie do studium.

W związku z powyższym wnoszę o uwzględnienie skargi w całości.


DIREKTOR
mgr inż. Adam Kaczmarski